

De toekomst van het Lierdal

Politiek debat in de Raaf

Meer dan 1000 leden heeft Bos en Kuil. Doorgaans genieten ze met volle teugen van het Lierdal. Dat willen ze zo houden. Maar er zijn ook zorgen. Gekoesterde zichtlijnen lijken te verdwijnen door de bouw van het landgoed 'De Lage Lier'. Dat wordt te groot, vinden velen. Reden genoeg voor een spannende jaarvergadering en een politiek debat in de Raaf op 25 februari. De opkomst is groot. Net als het grijsgehalte van de bezoekers én de lokale politici.
Een impressie van uw speciale verslaggever.

Het standpunt van Bos en Kuil in de ledenvergadering is duidelijk: minder woningen en niet te veel in het zicht. Het zestig meter lange bouwlint dreigt een aanslag op de zo karakteristieke en geliefde zichtlijnen te plegen. Overleg met de stichters van het landgoed heeft niet tot een bevredigend resultaat geleid. De leden steunen hun bestuur. Maar veel applaus is er niet. Misschien komt dat door het hoge grijsgehalte in de zaal. De strijdlust lijkt gedoofd nu hun vroegere strijdmakers al een flink eind op weg zijn om de Kuil om te toveren tot hun gedroomde paradijs.

Zoiets leek het te worden

Of zo volgens de nieuwste plannen

Ook de politici slagen er tijdens het tweede deel van de avond niet in de gemoederen wat meer in beweging te krijgen. Alle partijen uit het Mookse en Heumense zijn komen opdagen, want er vallen stemmen te verdienen.

Uiteraard zweren de politici trouw aan de door hen zelf bedachte structuurvisie. Landgoederen en natuurontwikkeling juichen ze toe. Hoewel er is ook één dissonant is. Harry Smeets van de VVD Heumen wil geen stenen meer in de Kuil. Hij haalt zo zijn gram voor de teloorgang van zijn sportveldendroom aan de zuidkant van Malden.

Dat landgoed mag er komen want we krijgen er mooie natuur voor terug, vinden de politici. Maar ze vergeten niet om ook de protesterende Bos en Kuilers te bedienen. Dat zijn er nogal wat: Bos en Kuil heeft immers meer dan 1000 leden. Alleen al de Molenhoekers onder hen zijn misschien wel goed voor 2 zetels.

'De koeien moeten in de wei blijven', zo laat Wienhoven namens de DGP weten. PvdA-er Tonnaer is moeilijk ter stoppen als hij de zegeningen van het Landgoed predikt, al voegt hij daar ook wat 'mitsen' aan toe. Net als overigens de andere volksvertegenwoordigers. De bebouwing moet niet de spuigaten uitlopen, groen moet blijven, zichtlijnen handhaven, enzovoort. 'Maar die zichtlijnen blijven toch' vindt Mookse VVD-ster de Vito, 'want ik heb me laten vertellen dat er grasdaken op de woningen komen'.

Maar concreet over het hoe en wat worden ze nooit. De structuurvisie en het Limburgs Kwaliteitsmenu zijn hun bijbels. Of ze toveren een grote boeman te voorschijn: de projectontwikkelaar, die als de bouw niet doorgaat, de Kuil zal ruïneren. Alsof zij er dan zelf niets meer over te zeggen hebben. En dat hebben ze wel; zeker die van Mook. Want straks zullen ze moeten beslissen over de verkoop van gemeentegrond in de Kuil aan de landgoedeigenaren. Zonder die grond kunnen er geen acht woningen komen.

Misschien was het beter en spannender geweest wanneer Bos en Kuil zelf met een duidelijk standpunt gekomen was. Zoiets als: 'tot hier en niet verder'. Maar dat lijkt er niet in te zitten. 'Het bestuur is zelf te verdeeld', fluistert mijn buurman. 'Een stemadvies zoals het bestuur jaren geleden gaf zit er niet in. Toen bestond dat bestuur nog voor een groot deel uit de bouwers van nu'.

Tijden veranderen en nieuwe strijdpunten dienen zich aan. Het snelfietspad langs de eigen achtertuinen baart sommigen zorgen. En het gemotoriseerde vliegtuigje dat zweefvliegtuigen met te veel lawaai de lucht in gaat trekken, houdt anderen uit de slaap.

Het moet wel rustig blijven in het Lierdal, waar de ontluikende lente de spanning over wat wat komen gaat even doet vergeten.